

## HET NUT VAN DE RUBRIEK "BESTE VINDPLAATSEN"

door

Jan Willem Biekart

Afgelopen zomer ben ik, na twee maanden veldwerk in Calabrië, enkele weken op vakantie geweest in Sicilië, waarbij het me aardig leek om wat plaatsen uit de "beste vindplaatsen"-rubriek van het CB te bezoeken. Dit om te testen in hoeverre deze vermeldingen van nut zijn, behalve om verlekkeerd te lezen wat anderen voor moois hebben gevonden, en afgezien van de soms boeiende verhalen daaromheen. De volgende "beste vindplaatsen" heb ik o.a. bezocht (enkele heb ik van Herman Strack opgekregen):

1. strand tussen Ganzirri en de Faro (bij Messina)
2. strand Mondello (bij Palermo)
3. strand noordelijke boulevard Trapani
4. Sciacca
5. Penninsula della Maddalena (bij Siracusa)

6. strand ten oosten van Augusta
7. strand in de haven van Riposto
8. strand van Naxos
9. baai van Taormina

met de volgende bevindingen:

1. smerige kiezelstrandjes tussen betonnen pieren. Overal olie en afval. Geen schelp gezien, ook niet om de hoek van de kaap waarop de grote elektriciteitsmast staat.
2. Opvallend mooi, wit strand, met veel fragmenten van vnl. Mactra. In principe misschien goed voor mooi gruis, doch niets gevonden. Bovendien grotendeels partikulier met strandstoelen en hokjesverhuur, die zowat het gehele strand beslaat. Toeristenkermis. Stranden in de omgeving van keien, ongelofelijk smerig, dikke lagen olie, plastic flessen, blikjes en andere troep.
3. Groot zandstrand, gedeeltelijk achter betonnen golfbrekers. Hier zijn de strandjes vaak halfcirkelvormig, en aan de uiteinden lag in het water op één plekje gruis. Materiaal nog niet uitgezocht, doch erg weinig schelpjes per handvol (zegt natuurlijk nog niets over de soortenrijkdom). Verder naar het NE aaneengesloten strand zonder gruis, noch schelpen.
4. Onder de kliffen keienstrand tot op de waterlijn. Enkele grote soorten in grote aantallen (Murex brandaris, Murex trunculus, Buccinum corneum, Cymatium corrugatum), en wat kleinere soorten tussen steentjes in de hoeken van het strand. Materiaal sterk afgerold en vaak erg beschadigd. Stranden verder naar het oosten van zand, echter 'clean'. Wel veel Pholas dactylus in de mergel geboord.
5. Klein baaitje bij de vuurtoren met goed, grof gruis.
6. In de baai aan de oostkant van de stad lag bij wat vissersschepen mooi gruis. Slechts over één meter lengte, en zo te zien soortenarm.
7. Strand in de haven met grote kiezels, geen schelpen. Ook verder naar het noorden grote stranden zonder schelpjes.
8. Strand in de haven (baai), volledig omgeploegd door toeristenvoeten. Een enkele schelp, maar zeker niet de moeite waard.
9. Baai met grof kiezelstrand bij Taormina, twee schelpen gevonden.

U ziet het, fantastische vindplaatsen waren deze stranden niet meer. Slechts 2 à 3 van de negen genoemde vindplaatsen waren inderdaad de moeite waard. De rest kon zich aansluiten in de rij van niets-opleverende vindplaatsen. Wat strandopbrengsten betreft heeft Sicilië mij in het geheel erg teleurgesteld. Waar het aan ligt, mijn zoekmethode, of de bezochte vindplaatsen, of dat Sicilië in zijn geheel niet meer is wat het was vanwege verregaande vervuiling van (een aantal) stranden, wie zal het zeggen. Ik denk dat alleen met behulp van snorkelen in het sublittoraal en het bezoeken van vissers die met bodemsleepnetten vissen, nog veel interessants te vinden is. Tot het eerste ben ik helaas vanwege mijn oorgesteldheid niet in staat. De vele bezochte vissershavens leverden vrijwel alleen vissers op die met drijvende sleepnetten werkten, en de enkelen die anders visten, lagen prachtig opgepoetst en schoon in de haven.

Dan nog enkele korrekties op een stukje van mij in 'Enkele antwoorden' (CB 193, blz. 1000, april 1980). Hierin werden genoemd uit Alikes (Griekenland) Acinopsis cancellina, Crenilabrum exilis, en Ringula conformis. Nordsieck blijkt inderdaad niet te voldoen als enig determinatieboek. De heer Van Aartsen kwam op Alvania

cfr. hirta en Caecilioides acicula (een landslak, een groep waarvan ik toen nog niets wist, dit om mij enigszins te excuseren over deze blunder). Later bleek met een artikel uit 'La Conchiglia' de laatste soort Ringula auriculata te moeten zijn.